

Środa, 16 września 2015 r.

1 Tm 3,14-16; Łk 7, 31-35

Wspomnienie św. Korneliusza, papieża i Cypriana, biskupa

Relacja z rówieśnikami

W dzisiejszej Ewangelii Jezus maluje przed naszymi oczyma obraz bawiących się na rynku dzieci. Są one kapryśne i wiecznie niezadowolone: „Przygrywaliśmy wam, a nie tańczyliście, biadaliśmy, a wyście nie płakali” (Łk 7, 32). Dzieci żądają, by wszyscy dostosowali się do ich oczekiwań. Nie są w stanie nawet spróbować wczuć się w to, czego oczekują inni. Pan Jezus używa tego porównania, by zilustrować postawę Jego rodaków niezadowolonych z surowości Jana Chrzciciela, a z drugiej strony gorszących się otwartością Jego samego wobec odrzuconych przez wszystkich celników i grzeszników.

Postawa Izraelitów, podobnie jak i postawa dzieci, do których Jezus porównał swoje pokolenie, cechuje się niedojrzałością. Trzeba być w życiu krytycznym - tu jednak widać bezmyślną krytykę dla samej krytyki i to jeszcze wypowiedaną zgodnym chórem.

Bardzo ważną dziedziną formacji jest kształtowanie u wychowanków kompetencji społecznych. Smutne jest życie dzieci izolowanych z różnych powodów od rówieśników. Samo jednak posłanie dziecka do przedszkola, a potem świadomość, że przebywa wśród kolegów w szkole czy na boisku, nie rozwiązuje jeszcze problemu wychowania społecznego. Rodzice powinni troszczyć się o to, by dziecko integrowało się z grupą rówieśniczą, nie zatracając przy tym swej indywidualności.

Cechą charakterystyczną grup rówieśniczych jest dążenie do unifikacji – młodzież podobnie się ubiera, słucha podobnej muzyki, korzysta z tych samych forów internetowych. Moda, wspólne fascynacje kulturowe łączyły młodych ludzi, niezależnie od miejsca i czasu. Gorzej, gdy ujednolicenie związane jest z bezrefleksyjnym podejściem do życia, polegającym na przyjmowaniu za prawdziwe pewnych sądów tylko dlatego, że tak myślą inni. Sporo niezbyt optymistycznych wniosków w tym zakresie pozwala wyciągnąć chociażby zapoznanie się z anonimowymi komentarzami w internecie. Prawdziwa wspólnota nie tłumi niczyjej indywidualności. By uniknąć postawy konformizmu, warto mieć na uwadze następujące wskazówki: „Zdobądź się na swoją własną opinię, a nie przejmuj podsuwanych ci gotowców”, „Zastanawiaj się nad podpowiadanymi ci sądami, zanim przyjmiesz je jako własne”, „Nie staraj się zostać przyjętym i zaakceptowanym przez grupę za cenę wyrzeczenia się własnego zdania i porzucenia prawdy, która jest dla ciebie ważna”.

Aktualnym zadaniem wychowania społecznego, służącym rozwijaniu wspólnoty (i chyba pozytywnie wpływającym też na samodzielność myślenia) jest tworzenie żywych relacji, opartych na prawdziwym spotkaniu, bez pośrednictwa komunikatorów elektronicznych czy telefonu komórkowego. W czasie spotkania ważne są przecież nie tylko słowa, ale wyraz twarzy, spojrzenie, mimika... Przed wejściem do jednej z brooklyńskich kawiarni umieszczono tablicę, a na niej białą kredą zapisano hasło: „Nie mamy WiFi. Pijcie kawę, rozmawiajcie ze sobą”. Fotografia tablicy rozpowszechniona w sieci zyskała wielką popularność wśród internautów¹.

¹ P. Wilk, *Ani razem, ani osobno*, „W drodze” 495 (11) 2014, s. 62.

Modlitwa wiernych

„A jednak wszystkie dzieci mądrości przyznały jej słuszność”. Módlmy się, by te słowa Jezusa z dzisiejszej Ewangelii spełniły się w życiu jak największej liczby Jego uczniów:

1. Kościół jest sakramentem zjednoczenia z Bogiem i jedności między ludźmi. Módlmy się, by wszyscy wierzący poczuli się członkami wspólnoty dzieci Bożych. *Ciebie prosimy...*
2. Na przestrzeni dziejów Kościoła Bóg powoływał do istnienia liczne zgromadzenia zakonne, których charyzmatem jest opieka i wychowanie dzieci i młodzieży. Módlmy się za zgromadzenie salezjańskie, przeżywające w tym roku dwusetną rocznicę urodzin swego założyciela – św. Jana Bosko, by tak, jak u początków swego istnienia, również i dziś rozwijało się na całym świecie i z Bożą pomocą realizowało swą piękną misję.
3. Wiele instytucji i organizacji w naszej Ojczyźnie i na całym świecie służy pokonywaniu podziałów i rozwijaniu prawdziwej jedności międzyludzkiej. Módlmy się, by ich działalność przynosiła oczekiwane owoce.
4. Obok rodziny, Kościoła i szkoły największy wpływ na serca dzieci i młodzieży mają współczesne środki komunikacji, zwłaszcza internet i telewizja. Módlmy się, by ich moderatorzy dbali o przekaz prawdy, która jest zwornikiem prawdziwej jedności.
5. Wśród polskich rodzin są takie, które dotyka problem ubóstwa i braku stabilizacji życiowej. Módlmy się, by programy rządowe, działalność charytatywna Kościoła, wysiłki odpowiednich instytucji i organizacji pomogły w przezwyciężeniu barier – by żadne dziecko w naszej Ojczyźnie nie czuło się wykluczone i nie było pozbawione perspektyw na przyszłość.
6. Po zakończeniu ziemskiego życia otwiera się przed człowiekiem perspektywa poznania pełni prawdy i całkowitego zjednoczenia z Bogiem. Módlmy się za zmarłych, aby Pan otworzył przed nimi bramy nieba.
7. Tak często jesteśmy podobni do rozkapryszonych dzieci z dzisiejszej Ewangelii. Módlmy się nawzajem za siebie, byśmy okazali się „dziećmi mądrości przyznającymi jej słuszność”.

Panie Jezu, Ty pragniesz, by Twoi uczniowie stanowili wspólnotę zgromadzoną wokół prawdziwej mądrości. Pobudź nasze serca do odpowiedzi na to wezwanie i wlej w nie łaskę uzdalniającą do jego wypełnienia. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.